

צביקה פיק – זמר ומלחין, מספר על הקהל שלו, על עליותיו וירידותיו,

על מעורבותו הפוליטית והשפעתה על הקריירה שלו, על היחס הרע שנוקטים

העיתונות והרדיו ביחס אליו ועל שאיפתו לחיות חיים נורמאליים ורגילים

„לא אגיד שלפני שנה הכל היה יפה, אבל לא איבדתי את הראש, כשהייתי זמר השנה, וגם כשלא הייתי”

„להצליח בארץ זה אסור. אסור להיות חריג, אסור להיות שונה, לשחק אותה. צריך להיות צנוע”

ראיינה ענת סרגוסטי

„אף פעם בחיים לא הזמינו אותי להופיע בקיבוץ. איכפת לי נורא. איזו צורה יש למדינה שלנו?”

„ברור לי שאילו הייתי מסתפר קצר ומופיע בציוותאי בחולצה לבנה ובשרוולים מקופלים, הכל היה בסדר”

„אני אחד הזמרים היחידים שאין להם יחסי ציבור. לכל אמן יש מישרד עם מזכירים ויחסי ציבור, ולי אין”

„אני יכול אחר לעבור לוילה עם פיליפינוס וסיגארים וחלוקים וברכוכח-שחיה. אני לא אוהב את זה”

„איני יודע מדוע

אוהבים לשנוא אותי!”

בעיר-הנוער. בשנת 1982.

הוא פרץ בסערה מחודשת כשכתב ליהודים רס גאון את אלף נשיקות. שיר שהפך פופולרי ביותר וזיכה אותו בתקליט-זהב ובתקליט-פלאטינה.

לפני כמה חודשים הוציא פיק תקליט חדש – צביקה פיק, 15 שנים – וכבר זכה בתקליט-כסף. אחרי שמכר 10 אלפים עותקים בתוך חודש וחצי. וזה התקליט ה-17 במינספר.

כל השירים לתקליט החדש נכתבו על ידי מירית שם-אור. אשתו הנאה של פיק, שפיתחה במשך השנים קריירה עצמאית משל עצמה

במינספר ארוכים, חולצה סרוגה קצרה שרוולים עם ציור בחזית. נעל נעלי-התעמלות גבוהות אול-סטאר בצבע טורקיז. שיער ארוך נקי, עור לבן. אדם גבוה. לא שמן. פיק הואיל לשלוח חומר רקע לפני הר-איון. בחומר ששלח מצאתי רשימת פרסים שקיבל במשך 15 שנות הקריירה שלו. בר-שימה ספרתי שש פעמים מלחין השנה מגופים שונים – רדיו ועיתונים – ו-15 פעמים זמר השנה מאירגונים שונים. הוא קיבל פעם אחת את פרס כינור דויד. קיבל ארבע פעמים את פרס שיר השנה. הוא קיבל את פרס אמן העשור מערייית תל-אביב-יפו.

רגיל בהחלט. בצבע חום. אפילו לא פסנתר כנף.

במיסדרון יש שרותים. ומעבר להם חדר-השינה וחדרי-הילדים. דירה רגילה. כמעט סטנדרטית. בבית דירות רב-קומות בר-מת-השרון.

רק פינה אחת בחדר. שלידה עומד שול-חריכת-יבשה ומעליו תלויים במיסגרות תקי ליטי זהב. פלאטינה וכסף. אותם תקליטים שמקבל אמן מחברת-התקליטים אחרי ש-הוא מוכר כמות מסויימת. מסגירה את עיני-סוקו של בעל-הבית. בוקר של יום חול. צביקה פיק היה לבוש

בסלון. חדר בינוני בגודלו. המחורב לפינת-אוכל ולמיטבה. יש פינת-ישיבה ובה ספות מרופדות בבד מירחוני בגוונים של חום. על השולחן הנמוך שלפני הספות לא היה מונח דבר. ליד החלון. על כן מוצב מכשיר-טלוויזיה ומתחתיו מכשיר וידיאו. ליד הקיר עומד מיזנון כבד מעץ חום ובפינה לידו. בין סבך של עצים וצמחים גבוהים. נמצאת מערכת סטריאומונית. הרדיו הש-מיע מוסיקה ופירסומות במשך כל הראיון. במיטבח עבדה העוזרת והגישה נס-קפה בסיפלי-קרמיקה ורודים. בצד אחד של הסלון עומד פסנתר. נראה